

Aleksis K

Vessan juhlat

Nyt on koston paikka. Minua sen paremmin kuin ystäväni Jouko Turkkaakaan ei vielä kutsuttu presidentin itsenäisyyspäivän hiluihin, niin käsittämättömältä kuin se kuulostaakin.

Olemme väärinymmärrettyjä neroja, joten nyt saa riittää tämä loputon herrojen nuoleskelu ja heidän tekojensa kaunistelu. Siihenhän syyllistyvät vuosi toisensa perään kaikki ne sopulit, jotka saadaan kirjoittamaan ja kuvaamaan kiltisti pelkästään sillä, että ne päästetään sinne itse mukaan. Näyttävintä pukua ja komeinta tanssiparia sieltä vain jahdataan ja leperretään että hellanduudeli kun sekin oli niin tyylikäs että.

Vaan me siis Turkan kanssa kerromme nyt lopultakin totuuden siitä, mitä Linnan juhlissa – tarkemmin sanoen Linnan vessassa – tapahtui. Emme me tosin sielläkään paikalla olleet, mutta saamme hyvin arvata.

No niin. Alkuillasta oli tietysti aika rauhallista. Mariankadun puolelta sisääntulleita alkoi valua huussiin siinä kahdeksan maissa, kun ensimmäiset boolit oli läikytetty rinnuksille.

Ainakin kolme maakunnan miestä kävi jo siinä vaiheessa niistämässä nenänsä, kun niillä oli nuha, eivätkä kehdanneet isossa salissa hihaan pyyhkiä. Vessassa niistä yksi niisti suoraan kämmeneensä, toinen töräytti lattialle ja vain kolmas käytti nenäliinaa, jonka hän sitten räkäisenä työnsi taskuunsa.

Muuan ylijohdaja oli lähtenyt juhliin niin kiireesti, että hampaat olivat jääneet pesemättä. Niinpä hän sitten pistäytyi kurluttamassa kraanan alla ja oikein nautinnollisesti likaisella sormellaan hinkkasi reikäisiä hampaitaan. Alaleuas-

ta niistä näkyi ainakin kolme puuttuvan kokonaan, joten siltä kohdin tämä ylijohdaja kyhnytti ikeniä.

Laskujemme mukaan vain noin 30 prosenttia miespuolisista pikkuasialla kävijöistä osui kunnollisesti ränniin. Naisten puolella osumatarkkuus oli jonkin verran parempi, mutta kyllä sielläkin lattia lainehti ennen puoltayötä.

Jokseenkin kaikilla näkyi olevan oma taskumatti mukana, ja sitä käytiin sitten tyhjentelemässä vessassa sanoinkuvaamattoman pulputuksen, örähdysten ja röyhäysten säestyksellä. Seurustellakin muka yritettiin, muttei siitä mökellyksestä saanut mitään selvää.

Illan mittaan viina alkoi nousta päähän ja alkoi kymmenen kieppeissä läikkyä ensimmäisiltä yli. Komeimpia yrjötä lykkäsivät mm. eräs lakitieteen tohtori, kaksi ministeriä ja muuan vuorineuvoksen rouva. Mikään niistä ei kuitenkaan vetänyt vertoja sille ay-johdajalle, joka aikansa rytistettyään vielä istahti omaan aikaansaannokseensa ja siinä istuessaan pissasi housuihinsa.

Paljon paremmin ei sujunut pyttyeriön puolellakaan, mistä kuului vuoroin kirkonmiesten, vuoroin diplomaatinrouvien älytöntä ökellystä, ähkintää, rupsahduksia ja torkunloisketta. Taisipa siellä jokunen toimitusjohtaja unohtaa pyyhkimisenkin.

Järkyttyneinä läksimme Joken kanssa pois siinä vaiheessa kun inholtamme vielä kykenimme. Turkka varsinkin menetti itsetuntonsa täysin, työnsi sormet kurkuunsa ja itkeä tuhersi, että nyt hän kyllä lopettaa elokuvahommat ja rupeaa herraksi.